



## **Institutiones Canonicae**

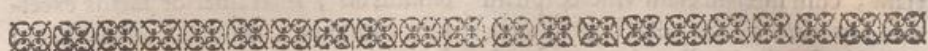
**Schnorrenberg, Anno**

**Coloniae, 1740**

VIII. Qui ex timore præceptum facit, aliter, quàm debeat, facit, & ideo jam non facit.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)



## REGULA VIII.

*Qui ex timore præceptum facit, aliter quàm debeat, facit, & ideo jam non facit. Est desumpta ex S. Augustin.*

**Q**uæres *primo*. Quotuplex est timor? *R.* Triplex est: Filialis, servilis & mundanus. Filialis patris timet offensam. Servilis verbera & pœnam à Domino metuit infligendam. Mundanus bona temporalia & mundi delicias, famam, vitam, &c. in quibus mundi amatores suam felicitatem ponunt, amittere perhorrescit. Timor filialis, quo DEI, summi & infiniti Boni, timetur offensa, in se bonus, & in charitate fundatus est, Servilis, quo pœna metuitur, etiam honestus est, si non plus metuitur pœna, quàm culpa, vel si pœna ad detestandam culpam causa solùm impulsiva, non autem finalis existat. Timor mundanus ma-

lus est, si plus bona mundi, quàm Deum amittere timeatur, & consequenter plus mundus; quàm DEUS ametur.

Quæres *secundo*. Quis hujus Regulæ sensus?

*R.* Qui actum præceptum ex timore mundano, aut merè servili facit, ita constitutus, ut pœnarum metus impletionis præcepti non sit solùm causa impulsiva, sed etiam finalis, cum voluntate virtuali peccandi, si pœnæ non essent, id aliter, quàm debeat, facit, & ideo jam non facit, quia præceptum cum peccaminoso implet affectu, unde sine ullo operis merito facere non ambigitur.

### C A S U S.

**H**autinus postquam studiosè quæsitam in Sæculo promotionem obtinere non potuisset, animum ad Religionem applicavit. Factus ergo Novitius in omnibus, quæ agebat, Superioribus exteriùs placere studebat, in obediendo erat promptissimus, præsertim Superiore spectante, pœnitentias, quas quandoque subibat, coram Prælato suo exemplariter peragebat, occultè tamen carnes, quas comedeat, furabatur. Post Pro-

fessionem studiis applicatus omnibus præcellere laborabat, hinc medias noctes contra regulæ & Superioris præcepta studiis impendebat, in quo deprehensus pœnam subire debuit, propter quam occultè semper coram sociis suis murmurabat, audiens eos, qui in potando vino temperantiores essent, faciliùs ac citiùs ad curam animarum emitti, in communi mensa rarè vinum bibit, ita, ut Prælatus ipse tantam admiraretur abstinentiam,

C 3 tiam,

tiam, cū interim clam vino & spiritu vini seu vino adusto sese ingurgitaret. Semel in familiari colloquio cum fœmina deprehensus graviter publicè correptus est, unde se jam omnem Prælati gratiam perdidisse clamabat, cūque se contabescere simularet, ad obedientiam

emissus est, foris liberior factus excessum commisit, ob quem ad claustrum revocatus omnem impendit conatum, ut priorem stationem recuperaret, quovis quatrinduo, nec nisi Priori confitetur, quo absente quandoque per mensē confessionem differt, &c. &c.

## RESOLUTIO.

**N**on est dubium, quin *Hautinus* pro sui exculpatione multa speculativè probantia afferre valeat argumenta, de casu tamen substrato practicè loquendo, dicendum videtur, valdè timendum, & probabilius judicandum esse, quod omnia, quæ in Religione peragit *Hautinus*, solo timore mundano & serviliter servili faciat, ne videlicet à promotione suo tempore excludatur, hæc enim omnium actionum causâ finalis esse apparet, hinc ad oculum obedit promptissimè, quamvis animi sensum prodatur

murmurationis argumentum; cur à vino abstineat, sat indicat potatio, quæ fit coram infallibili oculo; nec ex motivo pœnitentiæ Priori soli, & quidem adeo frequenter confitetur, studium namque virtutis & sincera pœnitentia propter absentiam unius personæ non retardantur. Sibi igitur imponit, miseramque patitur servitutem *Hautinus*, ex timore enim facit præceptum, hinc aliter, quàm facere debeat, facit, & ideo jam non facit, ait Legislator Canonorum Regularium S. Augustinus.



## REGULA IX.

*Defleat peccator, quia offendens in uno factus est omnium reus.*

**Q**uæres. Quis hujus Regulæ sensus? R. Dupliciter explicari solet: 1<sup>mo</sup>. Unum mortale committens peccatum amicitiam DEI quæque gratiam, merito, præmio cœlesti, & omni jure ad ea excidit, perinde ac qui omnia peccata admisit: quia gratia, meritum totumque jus ad

cælum quovis letifero peccato amittitur. 2<sup>do</sup>. Per unicam præcepti Divini voluntariam transgressionem legislativa DEI contemnitur authoritas, ita, ut transgressor sublato observantiæ legalis motivo jam ad omnium præceptorum transgressionem expeditus existat.

CA.